

ఈనెల 17-వ తేదీ మంగళవారం సాయంకాలం భరణి స్టూడియోలో భరణివారి “చింతామణి” ప్రెస్‌షో జరిగింది. ఈ చిత్రం 11 నుంచి ఆంధ్రలో నడుస్తున్నది.

నిర్మాత పి. రామకృష్ణగారు ఈ చిత్రాన్ని, కీర్తిశేషులైన కాళ్ళకూరి నారాయణరావుగారి “చింతామణి” నాటకం ఆధారంలో, రావూరి మోకట సత్యనారాయణరావుగారి అదనపు సంభాషణలతో, పాటలతో నిర్మించారు. దాదాపు నలభై ఏళ్ళుగా ఆడుతున్న ఈ నాటకాన్ని ఆంధ్రలో చూడని వారుండరు. అనేకమే మందికి నాటకంలో ప్రతిమాటా తెలుసు. అటువంటి సందర్భంలో సెన్సార్‌వారు ఈ చిత్రంలో రెండుమేల ఆడుగులు కత్తిరించటం ప్రేక్షకులకు ఎంతో ఆశాభంగం కలగజేస్తుందనుకోవాలి. “చింతామణి” నాటకంలో చింతామణికన్న కూడా పెద్ద ఆకర్షణ సుబ్బిశెట్టిపాత్ర. ఈ పాత్రకు సంబంధించిన రంగాలు కొన్ని చిత్రంలో పూర్తిగా కత్తిరించబడ్డాయి.

“చింతామణి” చిత్రం గురించి చెప్పుకునే ముందు దానికి ఆధారభూతమైన నాటకం గురించి కొంత చెప్పుకోవాలి. కాళ్ళకూరివారు పామరులకు ఆకర్షవంతంగా ఉండేటట్టు ప్రచారంలో కూడిన నాటకాలు రాయటంలో ఘటికులు. ఆయన రచించిన “చింతామణి”లాగే “వరవిక్రయం,” “మధుసేవ” కూడా జనాన్ని బాగా ఆకర్షించాయి. వేశ్యాతాల్యం కూడదని ప్రచారం చెయ్యటానికి “చింతామణి,” పరశురామలను తూర్పారబట్టటానికి “వరవిక్రయం,” మద్యపాన వ్యసనాన్ని ఖండించటానికి “మధుసేవ” ఆయన రచించారు.

మూటిలోకి “చింతామణి”కి ఒక విధంగా అన్యాయం జరిగింది. “వరవిక్రయం,” “మధుసేవ” ఇతివృత్తాలు సాంఘికాలు, కల్పితగాథలు, “చింతామణి” ఆలాటిదికాదు, అది ప్రాచీనగాథ. అది జానపదగాథే అయినా, అందులోని పాత్రలు వాస్తవమైనవి. లీలాశుకుయోగి రచించిన “శ్రీకృష్ణ కర్ణామృతం” ఈనాటికీ కూడా నిలిచిఉన్నది. జానపదగాథ ప్రకారం చింతామణి సానివృత్తి చేయలేదు. ఆమె వేశ్యగా పుట్టినప్పటికీ వృత్తి చేయ నిరాకరించింది. ఆమె కృష్ణభక్తురాలు, ధర్మచింతనా మునిగి తేలేమనిషి. లీలాశుకుడు కూడా ఆతి విచిత్రమైన వ్యక్తి. ఇతనికి చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులు పోయారు. బోలెడంత డబ్బున్నది. మిత్రులు శృంగార సంబంధమైన కబుర్లుబెప్పి వేశ్యలమీద ఆసక్తి కలిగించారు. చింతామణినిచూసినాక ఆతను మరొక స్త్రీని భావన చేసినట్టు కనబడదు. ఆమె తనకు ఉంపుడు గత్తెగా ఉండదని తెలిసి, సాక్షుల సమక్షాన లీలాశుకుడు చింతామణిని పెళ్ళాడాడు. అది మొదలు ఆతనికి చింతామణితప్ప మరొక ఆశాచనా, మరొక ప్రపంచమూ లేదు. ఆతనిప్రేమ గుడ్డిది, అహుతికమైనది, సమగ్రమైనది, ఆనన్యమైనది. దైవభక్తి, ధర్మచింతనాకల చింతామణికి లీలాశుకుడి ప్రేమతో నవరంద్రాలూ దిగించినట్టు అయి ఉండాలి. అటువంటి ప్రేమ ఆమెకు అర్థంకాలేదనుకోవచ్చు. ప్రేమకాక జీవితంలో ఇంకా చాలా విషయాలున్నాయని ఆతనికి తెలియజెప్పటానికి పూనుకున్నది. ఆతను కనీసం ఒక్కరోజు పాటు తనను విడిచి ఉండగలడేమో చూడటానికి పరీక్ష పెట్టింది. ఈ పరీక్షలో లీలాశుకుడు సున్నా

మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు. ఆస్థితిలో చింతామణి పని పెట్టుకుని లీలాశుకుడికి 25 శరీరంమీద ఏవగింపు కలిగించింది. లీలాశుకుడు సన్యాసం పుచ్చుకున్నాడు. కాని అతనికి శృంగారం మీద గాని చింతామణి మీదగాని ఏవగింపు కలగలేదు. “చింతామణిర్జయతు” అని ప్రారంభించి, ఆమె ఇష్టదైవమైన కృష్ణుడిపైన గొప్ప రచనచేశాడు. లీలాశుకుడు స్వయంగా శైవుడు, “శైవావయం నఖలు తత్రవిచారణీయం,” అన్నాడు.

ఈకథ కాళ్ళకూరివారి వేశ్యాతాల్య వ్యతిరేక ప్రచారానికి పనికిరాదు. అందుచేత ఆయన తన నాటకంలో బిల్వమంగళుణ్ణి (లీలాశుకుణ్ణి) చింతామణిని ఈకాలపు పాత్రలుచేసి, అందులోకి సుబ్బి శైట్టి పాత్రను తెచ్చారు. ఈనాడు వేశ్యానిషేధం ఉన్నది, సానివాడలులేవు, సానివృత్తికి కులవివక్షత పోయింది. సానికులం' అనేది లేదని మన ప్రభుత్వం చట్టరీత్యా శాసనంచేసి ఉండవలసిన పాస్థితి ఏర్పడింది. అందుచేత ఈనాడు మనం చింతామణి కథను ప్రచారంకోసం చూడవలసిన అవసరం లేదు. “చింతామణి” నాటకమే ఒక “ఎనాక్రానిజం.” చిత్రం మరీనూ.

కనీసం దీన్ని సంగీత చిత్రంగా తయారుచేసి ఉంటే బాగుండేది. అలా చేయటానికైనా నాటకంపై ఆధారపడి లాభంలేదు. నాటకంలోని పాత్రలూ, వాటి మనస్తత్వాలూ పూర్తిగా వాస్తవికమైనవి. సన్నివేశాలూ ఆలాటివే. ఆ సన్నివేశాలలోకి పద్యాలూ, పాటలూ సరిగా ప్రవేశించవు. అందుచేతనే “విప్రసారాయణ”లో పాటలిచ్చిన సంకృప్తి “చింతామణి”లో ఇవ్వటంలేదు.

నాటకంలో లేకుండా అదనంగా రచించిన భాగాలు రసవంతంగానే ఉన్నాయి. కృష్ణపాత్రనూ రుక్మిణిపాత్రనూ కొత్తగా సృష్టించారు. ఈపాత్రల ద్వారా నాటకంలో వచ్చే పాత్రలను పరిచయం చేశారు. నాటకంలో ఉన్న చిన్న చిన్న లోపాలను సరిదిద్దడానికికూడా ప్రయత్నించారు. నాటకంలోలాగా రాధ ఆత్మహత్య చేసుకోదు. నాటకంలో ప్రకారం బిల్వమంగళుడికి నది ఈడటానికి రాధ శవం దొరికే అవకాశం బొత్తిగా లేదు, చిత్రంలో కొంతవర కున్నది.

టెక్నికల్ గా “చింతామణి” ఏ కారణం చేతనో “విప్రసారాయణ”లో ఉన్నంత పనితనం కనిపించదు. ప్రాసెసింగ్, రీరికార్డింగ్ చెబ్బు తిన్నాయి. కాని ఫోటోగ్రఫీ, నేపథ్య సంగీతమూ బాగానే ఉన్నాయి. పాటలలో, పద్యాలలో కొన్ని మాత్రమే బాగున్నాయి. మగవారిలో రఘురామయ్య, ఆడవారిలో భానుమతి విజృంభించి పాడారు. “బాలాయ నీ లవపుషే” అన్న స్లోకం తోడిరాగంలో పాడి భానుమతి కొద్దిసేపు జొన్ననిత్తుల శేషగిరిని జ్ఞాపకానికి తెచ్చింది.

చింతామణిగా భానుమతి చాలా బాగా నటించింది. బిల్వమంగళుడుగా ఎన్. టి. రామారావు భవానీశంకరుడుగా ఎన్. వి. రంగారావు, సుబ్బి శైట్టిగా రేలంగి, రాధగా జమునా, శ్రీహరిగా ఋష్యేంద్రమణి చక్కని నటనా సామర్థ్యం ప్రదర్శించారు. అడ్డాల సారాయణరావు నామోదరుడిపాత్ర నిండుగా ఉంది. డా॥ వక్కలంక కామరాజుగారు వాసుదేవమూర్తి పాత్రకు ఎంతో ప్రాణం పోశారు. ఆయనకు ఈపాటి నటించే అవకాశం కల్పించిన పాత్ర ఇప్పటికీ ఇదేనేమో. రఘురామయ్య కృష్ణుడుగానూ, సాధువుగానూ తృప్తికరంగా నటించాడు. పాటకోసం రఘురామయ్యచేత కృష్ణుడివేషం వేయించటం బాగుంది గాని, న్యాయంగా చింతామణిలో కనిపించవలసిన కృష్ణుడు బాలకృష్ణుడు. చింతామణి ఇష్టదైవమూ కృష్ణకర్ణామృతంలో కీర్తించబడిన వాడూ కూడా బాలకృష్ణుడే. కాళ్ళకూరివారి నాటకంలో వచ్చేది కూడా బాలకృష్ణుడే.

చిత్రానికి రామకృష్ణ దర్శకత్వమూ, శ్రీధర్ ఛాయాగ్రహణమూ, భానుమతి సంగీత పర్యవేక్షణ, టి. వి. రాజు నేపథ్య సంగీతమూ, ఛోప్రా వేదాంతం జగన్నాథ శర్మలు నృత్య దర్శకత్వమూ, సి. హెచ్. ఇ. ప్రసాద్ కళాదర్శకత్వమూ నిర్వహించారు. ఇందులో ఇంకా ఛాయాదేవి, ప్రభావతి, లీలారాణి, లక్ష్మీకాంతం మొదలైన వారు నటించారు.

పొన్నలూరు సోదరులు నిర్మిస్తున్న వాహినీ చిత్రం “భాగ్యరేఖ” షూటింగు బి. ఎన్. రెడ్డి దర్శకత్వాన, వాలగుమ్మి పద్మరాజు రచనతో,